

HUR VAMPYRERNA KOM TILL SVERIGE

– EN ALTERNATIV MYT

VAMPIRE-ARTIKEL AV SVEN FOLKESSON & MATS ANDERSSON

I och med att Sverige kristnades började även vampyrer från Europa intressera sig för detta avskilda land uppe i norr. Den tyske Ventrue-vampyren Jochen Liesche korsade omkring år 1100 Östersjön och steg i land tillsammans med ett antal klanfränder i utkanterna av Kalmar. De ursprungliga vampyrerna i södra Sverige gillade inte tanken att tyska vampyrer skulle styra i landet och till en början utan någon som helst organisation började man bekämpa inkräktarna. Dock gick detta inte så bra som man hoppats, och Ventrue vampyrerna fick ett stadigt fäste i nuvarande Götaland. Anfalllet kom att bli ett desperat försvarskrig och försvarades då de svenska vampyrerna var splittrade i två läger; asatroende och kristna. Dessutom gick flera av Sveriges Caitif och även en del andra över på motståndarnas sida, övertalade av Liesche.

Ären gick och många var de vampyrer som drevs norrut av de blodtörstiga inkräktarna. För att ha ett stadigt fäste norrut såg Ventrueklanen till att Stockholm byggdes. Året var 1250 och Birger Jarl var mannen som fick äran. Liesche utnämnde sig själv till Prins, och hans undersåtar tog kontroll över holmen. Hansan var så gott som helt under den tyska Ventrueklanens kontroll och dominerade den nordiska handeln totalt. Detta var något som de svenska vampyrerna försökte förhindra, men det gick trögt. En rad strider vampyrer emellan stod i svearnas huvudort, men gång på gång bet inkräktarna ifrån. Det var inte förrän Liesches avkomma, Birger Speidel, förrådde sin sires striderna lugnade ner sig. Birger, tillsammans med ett par svenska vampyrer, brände inne Liesche i hans hus och gav honom den slutliga döden.

De tyska inkräktarna blev utan ledarskap en tid mycket förvirrade och tvingades tillbaka till Örebro. Birger klev in på scenen och tog ledningen över dem han i hemlighet förrått. Han hade nu, i sin klans anda, över en månad blivit Sveriges enskilt mäktigaste vampyr, med förtroende bland vampyrer i båda de stridande parterna. Han lyckades förhandla med "de vilda" (vad

inkräktarna kallade de svenska vampyrerna) och fick på så sätt åter Stockholm. I samma veva kom en hel del vampyrer från kontinenten som flydde från den hemska Inkvisitionen. Birger tog nu tillfället i akt och bröt med vampyrerna i Tyskland, förenade de två stridande parterna mot den gemensamma fienden i söder. Hansan (tyska Ventrue) var fortfarande mycket inflytelserik i Norden och för att förändra detta gick Birger samman med övriga nordiska vampyrer och såg till att Kalmarunionen bildades. Denna blev ett starkt vapen mot den av Lübeck kontrollerade handeln.

I Finland levde ett fåtal barbariska vampyrer och Birger fick svenskarna att börja överta landet. Korståg med svenska riddare började succesivt ta kontrollen över hedningarna. Brujahklanen var det största hotet mot Birgers makt. Dessa opponerade sig mot Kalmarunionen och ville ha ett självständigt Sverige. Med stöd från vissa delar av Nosferatuklanen trotsade man Birgers order och slog med sina mänskliga kontakter tillbaka Kristian I. Brujahs ledare Hans Gyllenstierna förvisades från Stockholm och blev sedermera Prins över Uppsala. Med återvunnen kontroll kunde sedan Birger låta danskarna, ledda av Kristian II, vinna över Sverige i nästa krig. Den danske kungen avrättade sedan många av Birgers fiender; såväl människor som vampyrer och ghouls. I många fall var de Gyllenstiernas direkta allierade. Dock undkom en man, som senare kom att kallas Gustav Vasa. Han var en Brujah kontrollerad ghoull som lyckades organisera ett stort uppror. Dessförinnan hade Camarillan nått Sverige, och både Birger och Gyllenstierna anslöt sig till den nya organisationen. När sedan Gustav Vasa stormade Stockholm och tog makten, fasade Camarillan över de omtumlande inre stridigheterna. Birger mördades, troligen av den mäktige Nosferatun Sten Storm, och lugnet lade sig över landet återigen.

Sabbaten höll sig även den lågt de kommande åren. Ventrue ökade sakta men säkert sin status i staden, som för övrigt nu

mera kunde räkna ett par mäktiga Gangrel till sin befolkning. Friden stördes dock när Gyllenstierna började sätta sina planer - att härska över hela Sverige - i verket. Gustav Vasas söner användes som brickor i ett invecklat vampyrspel där ingen riktigt visste vem som styrde vem. Brujah-prinsens förtroende bland sina undersåtar sviktade och han ansågs snart mer eller mindre galen. Hans regeringstid kom att upphöra med det trettioåriga kriget. Gyllenstierna såg till att Sverige deltog och många var de vampyrer som åkte till kontinenten för att slåss om makten bland tysklands ödda. Trots vissa inledande framgångar visade sig dock motståndet för starkt. De Ventrue och Tremere som härskade i de små tyska staterna fick snart Camarillan på sin sida och därmed var kriget avgjort. Vid Lützen stupade den svenska kungen i ett ödesdigert slag där fienden hade hjälp av Tremeremagi. Gyllenstierna avsattes av sina egna, och därefter rädde en tid av stor oro, Prinsarna avlöste varandra. Bl a kan nämnas en Gangrel vid namn Tova Storfort och Brujah Manfred Stork. Sture Natt och Dag var mannen att återföra lugnet till Stockholm. Han regerade staden i över 100 år, med hård men rättvis hand. Han hade stöd från kontinenten, bl a av den gamla Toreadoren Leonardo som ofta besökte Sverige under denna period. Tyvärr försvann Sture oförklarligt. Vissa påstår att han mördades av illasinnade Brujah eller av Sabbaten, medan andra säger sig veta att han begav sig iväg söderut.

Efter Sture, under 1800-talet, styrde två Ventrue i rad, Susanne Skräddare respektive Ludwig Lilja. Dessa hade gemensamt att de styrde staden med järnhand och upprätthöll ordningen. Camarillan och Prinsens lagar efterföljdes. Prins Lilja omkom under första världskriget och efterträddes av den nuvarande Prinsen; Toreadoren Teodor Bonsdorff.